

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחְבֵּר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנַי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

פְּרֻשֵׁת וִירָא

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יִדוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מְחוּלַק ל- תתק"ס (960) קוֹנְטֵרְסִים

ל"ב כְּרֻכִים שֶׁל ל' חֲלָקִים

כֹּרֵךְ ד' - חֲלָק י"ב

קוֹנְטֵרְס 102

מוֹפֵץ לֵאל מִטְרוֹת רוּחַ כֹּלל - לְקִירוֹב הַגְּאוּלָּה בְּרַחֲמִים

בְּסִפְרָא דְא יִפְקוּן בֵּית מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יַחַד שְׁבִטֵי יִשְׂרָאֵל לְסִיּוּם כֹּל סֵפֶר הַזֵּהָר בְּדִקּוֹת סְפוּרוֹת

"קוֹדֶשׁא בְּרִין הוּא אֹרִייתָא וִישְׂרָאֵל חַד הוּא"

יֹצֵא לְאוּר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהָר הַעוֹלָמִי"

אֲדָר א' תִּשְׁע"א לַפ"ק - בַּעֲיֵה"ק בֵּית שְׁמוּשׁ תּוֹכֵב"א

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג): ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "וקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטור בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזהר שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמות כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי היית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזהר הקדוש לזכות ... פב"פ (וכאן יפרט בקושתו) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

From Rabbi Shimon Ben Yochai onwards, two thousand years of the days of Mashiach illuminated us, and from the Baal Shem Tov onward, we were illuminated by the Mashiach's revelation. (*She'erit Yisrael*

– Viladnik – *Sha'ar Habikshuv*, page 12, column 4)

The holiness of the Baal Shem Tov in studying the Zohar

It is beyond the power of common mortals to acquire even a fraction of a fraction of the Baal Shem Tov's knowledge and understanding of *Torat HaSod*. We may be able to understand at some low level what is written in the book *Pri Tzedek* (Parshat Vayigash, page 105, column 2): It is handed down from Rabbeinu the Baal Shem Tov, *ztz"l*, who taught Rav Dov Ber a lesson from the Kabbalah, and Rabbi Dov Ber explained the issue in the p'shat (simple meaning) as the truth. And the Baal Shem Tov said to him that if the p'shat is the truth, then there is no *chiyut* (vitality) in the words. And when he explained the p'shat with holy vitality, the room filled up with angels. For when the words of Hashem are spoken with *chiyut*, then every word uttered by Hashem becomes an angel. [See *Sefer Divrei Yisrael* (Moditz), K'lalei Oraita (page 12, column 4), where it is written: The story about the Baal Shem Tov and Rav Dov Ber is well known, regarding the passage in the book *Etz Hachaim*. It included several name of angels, and as soon as the Baal Shem Tov, *ztz"l*, read the passage, the whole room filled with light, and they saw and felt the angels what were mentioned.]

The Segulot that come with studying the Zohar:

A Segula for the Soul

The holy rabbi Pinchas of Koretz, *z"l*, wrote in his book *Imrei Pinchas* (page 140): A teacher must teach his students Zohar, since it is symbolic of eating from the Tree of Life, which can elevate the souls of his students. For whatever wisdom a rabbi imparts onto his disciples, with that he is nurturing their true souls." (and I have heard that this is the teaching from the time of the Baal Shem Tov, *ztz"l*) For the Zohar elevates and illuminates the soul of every individual in Israel, in a manner that enables him to

spread the light of his holy soul to others. The Baal Shem Tov, *ztz"l*, said: Regarding the three sacrificial offerings, the principle is just the opposite of what Chazal said: One does more, one does less, as long as in their hearts they focus on Hashem. **Reading from the Zohar elevates the soul**, one who regularly visits the mikvah purifies his body, and with regard to giving charity, Chazal said that if one promises to give a *Selah* in order for his son to live, he is praiseworthy, and he is completely righteous. For he is giving life to another. (Sefer Nativ HaRashi, in the name of "Mori", the tzaddik Rabbi Hillel of Paritch)

A Segula for Teshuva

And during these days [the month of Elul] one should increase acts of charity and his study of the Zohar, Tikkunim, and Tehillim. (Moreh B'Eitzba, 8, section 145)

Just reading the verses is beneficial

Learning the Zohar is more elevating than any other form of study, even if a person does not understand and makes mistakes when he is reading. And it is a great tikkun for the soul, since the entire Torah is written with Hashem's names, and in some places it takes on the form of stories, and a person who reads and understands the stories places his focus on the simple meaning behind the words. But the Zohar is a book of revealed secrets, and the reader knows they are secrets and hidden Torah knowledge, even though he cannot comprehend the deep concepts presented in brief language. (Moreh Eitzbah, chapter 44)

The Baal Shem Tov urges us to study Tikkunei HaZohar

• I write to you, my distinguished student, the *gaon* Rabbi Yaakov Yosef Hakohen, *n"y*, briefly, on this small piece of paper, so that you can keep it with you at all times. I have heard from my teacher and rabbi [the Baal Shem Tov], that **one should learn Tikkunim every day, all year long.**

• I will advise you, and may Hashem be with you, **every night right before you go to sleep, study one section of the holy Tikkunei HaZohar**, and then you will sleep well, with no fears. And Hashem, blessed be His name, will place in our hearts love and the holy of Heaven, amen, may it be His will. Yisrael, son of our teacher and rabbi, Rav Eliezer Baal Shem from Mezhibizh. (Keter Shem Tov)

When will Melech HaMashiach arrive?

And know that what is written in the letter sent by the Baal Shem Tov to his brother-in-law, the holy *gaon* Rabbi Avraham Gershon, *ztz"l*, which appeared in the book *Porat Yosef*. The Baal Shem Tov's soul ascended, and entered the Mashiach's chamber. He writes: "I asked Mashiach, 'When will you come, Master?' And he replied, 'By this you shall know: it will be a time when your teachings become publicized and revealed to the world, and your well-springs have overflowed to the outside. [It will be when] that which I have taught you - and that which you have perceived of your own efforts - becomes known, so that others, too, will be able to perform mystical unifications

and ascents of the soul like you. Then all the evil *klippas* will be destroyed, and it will be a time of grace and salvation."

And in the book *Degel Mechaneh Ephraim*, on page 32, there is an interpretation of the verse, "And Bnei Yisrael went out in triumph..." (Shemot, 14:8).

The commentary tells us, that Bnei Yisrael will be redeemed with *rish*

gali (raised heads) as is alluded to in the letter above. The letters of "rish gali" are the initials of Rabbi Shimon (rish), and *gali* tells us that the hidden Torah which he recorded will be revealed, and then exile of Bnei Yisrael will end. The letters of *rish* are also the initials of Rabbi Yisrael Baal Shem, and *gali* tells us that his well-springs of Torah will overflow, and then we will be taken out of exile.

וְאֵנֹן מִיכָאֵל גְּבִרְיָאֵל רַפָּאֵל נֹרִיָּאֵל. קַמִּיץ - קְדוּמִיָּאֵל. מְלַכִּיָּאֵל "צְדֻקִיָּאֵל. פְּתָח - "פְּדָאֵל "תּוּמִיָּאֵל "חֻשְׁדִּיָּאֵל. צְרִי - "צְדֻקִיָּאֵל "רִזִּיָּאֵל "יּוֹפִיָּאֵל. סְגוּל - "סְטוּטְרִיָּאֵל "גְּזוּרִיָּאֵל "וּתְרִיָּאֵל [נ"א ו'רד"א] "לְמוּאֵל. תְּרִק - "חֻזְקִיָּאֵל "רַהֲשִׁיָּאֵל "קְדֻשִׁיָּאֵל. שְׁבָא - "שְׁמַעְאֵל "בְּרַכִּיָּאֵל [נ"א ש"בנ"א ונ"א ב'ר"א] "אֵהִיָּאֵל. חֶלְם - "חֶלְמִיָּאֵל "לְהִדִּיָּאֵל "מַחְנִיָּאֵל [נ"א ח'נ"א ל'ע"יָּאֵל מ'לכ"א]. "עֵנִיָּאֵל עֵנָּאֵל אֵהִנִּיָּאֵל רַחֲמִיָּאֵל עֹזְרִיָּאֵל [נ"א ש"בנ"א ר'ר"מִיָּאֵל ק'דוּמִיָּאֵל - שְׂרָק. ח'כ"מִיָּאֵל ר'ר"מִיָּאֵל ק'רְשָׁאֵל - ח'ר"ק] סְנַנְיָהּ וּדְרַגְזִיָּאֵל רְסִיסִיָּאֵל דּוּמִיָּאֵל "חֻזְקִיָּאֵל "זְכִרְיָּאֵל "וּאֲרִיָּאֵל "הִיָּנֵאֵל "דְּנָדָּאֵל "גְּדִיָּאֵל "בְּדָאֵל "אֲנִפִּיָּאֵל וְעֵדִיָּאֵל אֲדַנִּיָּאֵל עַל כָּלֵם. ד' (פירוש, כשע"ב מלאכים מתתברם במלכות, או נקרא מלכות הוא ובית דינו בלשון

וְאֵנֹן מִיכָאֵל גְּבִרְיָאֵל רַפָּאֵל נֹרִיָּאֵל. קַמִּיץ "קְדוּמִיָּאֵל "מְלַכִּיָּאֵל "צְדֻקִיָּאֵל. פְּתָח "פְּדָאֵל "תּוּמִיָּאֵל "חֻשְׁדִּיָּאֵל. צְרִי "צְדֻקִיָּאֵל "רִזִּיָּאֵל "יּוֹפִיָּאֵל. סְגוּל "סְטוּטְרִיָּאֵל "גְּזוּרִיָּאֵל "וּתְרִיָּאֵל (נ"א ורד"א) "לְמוּאֵל. חֶרֶק "חֻזְקִיָּאֵל "רַהֲשִׁיָּאֵל "קְדֻשִׁיָּאֵל. שְׁבָא "שְׁמַעְאֵל "בְּרַכִּיָּאֵל (נ"א שכנ"א ונ"א ברק"א) "אֵהִיָּאֵל. חֶלְם "חֶלְמִיָּאֵל "לְהִדִּיָּאֵל "מַחְנִיָּאֵל. (נ"א ח'נ"א ל'ע"יָּאֵל מ'לכ"א). "עֵנִיָּאֵל עֵנָּאֵל אֵהִנִּיָּאֵל רַחֲמִיָּאֵל עֹזְרִיָּאֵל (נ"א ש"בנ"א ר'ר"מִיָּאֵל ק'דוּמִיָּאֵל. שְׂרָק. חכמ"א רמ"א קרש"א. ח'ר"ק) סְנַנְיָהּ וּדְרַגְזִיָּאֵל רְסִיסִיָּאֵל דּוּמִיָּאֵל "חֻזְקִיָּאֵל "זְכִרְיָּאֵל "וּאֲרִיָּאֵל "הִיָּנֵאֵל "דְּנָדָּאֵל "גְּדִיָּאֵל "בְּדָאֵל "אֲנִפִּיָּאֵל וְעֵדִיָּאֵל, אֲדַנִּיָּאֵל עַל כָּלֵהוּ. ד' (פירוש כשע"ב מלאכים מתתברין במלכות או נקרא מלכות הוא ובית דינו בלשון וחי).

השלמה מההשמטות (סימן מ"ט)

"אֵהִנִּיָּאֵל "בְּרַקִּיָּאֵל "גְּדִיָּאֵל "דּוּמִיָּאֵל "הִדְרִיָּאֵל "וּדְרַגְזִיָּאֵל "זְהַרִּיָּאֵל "חֻזְקִיָּאֵל "טְהַרִּיָּאֵל "יַעֲזִרִיָּאֵל "כְּרַעִיָּאֵל "לְמַדִּיָּאֵל "מְלַכִּיָּאֵל "נְהַרִּיָּאֵל "סְנִיָּהּ "עֵנָּאֵל "פְּתַחִּיָּאֵל "צוּרִיָּאֵל "קְנָאֵל "רְמִיָּאֵל "שְׁעִרִיָּאֵל "תְּבַכִּיָּאֵל :

סדר תשר"ק

"תְּפֹרִיָּאֵל "שְׁכַנִּיָּאֵל "רְנָאֵל "קְמַרְיָּאֵל "צוּרִיָּאֵל "פְּסִיסִיָּאֵל "עִירִיָּאֵל "סְמַכִּיָּאֵל "נִרְיָּאֵל "מְדוּנִיָּאֵל "לְסַנְיָּאֵל "כְּמַסְרִיָּאֵל "יִרְיָּאֵל "טְסַמְסִיָּאֵל "חֻזְקִיָּאֵל "זְכִרְיָּאֵל "וּדְרִיָּאֵל "הִנִּיָּאֵל "דְּנַבָּאֵל "גְּדִיָּאֵל "בְּדָאֵל "אֲדִירִירֹן אֲדַנִּיָּאֵל עַל כּוּלְהוּ וְכוּ' : (עד כאן מההשמטות)

פַּד מְתַחְבְּרִין כָּלְהוּ כְּתָדָא כְּרֹזָא כְּתָדָא כְּחִלָּא עֲלָאָה, פְּדִין אַקְרִי ויהוה פִּלָּא כְּכִלָּא תְּדָא. מֵאָת יי מִן הַשְּׁמַיִם, שְׁמָא קְדִישָׁא דְאַתְגַּלְף בְּעֵי שְׁמֵהּ אַתְרֵינִין רְזָא דְשְׁמַיִם. וְאַלִּין אַנּוּן שְׁבַעִין דְשְׁלֹטִין עַל אֲלִין עֵי דִינִין רְזָא דִיהוּ"ה, וְאַלִּין שְׁבַעִין שְׁמֵהּ בְּקוּשָׁה יְהוּ"ה שְׁמַיִם. ה' (פירוש שם של ע"ב גשרים הוצא מפסוק ויסע ויבא ויט אלו הם נקראים שמים, ואותם ע"ב מלאכים של מטה במלכות" מקבלים מע"ב של מעלה, ונוטלין מהן).

וה' :
הַשְּׁלֵמָה מִהַהֲשַׁמְטוֹת (סימן מ"ט)
"אֵהִנִּיָּאֵל "בְּרַקִּיָּאֵל "גְּדִיָּאֵל "דּוּמִיָּאֵל "הִדְרִיָּאֵל "וּדְרַגְזִיָּאֵל "זְהַרִּיָּאֵל "חֻזְקִיָּאֵל "טְהַרִּיָּאֵל "יַעֲזִרִיָּאֵל "כְּרַעִיָּאֵל "לְמַדִּיָּאֵל "מְלַכִּיָּאֵל "נְהַרִּיָּאֵל "סְנִיָּהּ "עֵנָּאֵל "פְּתַחִּיָּאֵל "צוּרִיָּאֵל "קְנָאֵל "רְמִיָּאֵל "שְׁעִרִיָּאֵל "תְּבַכִּיָּאֵל :
סדר תשר"ק
"תְּפֹרִיָּאֵל "שְׁכַנִּיָּאֵל "רְנָאֵל "קְמַרְיָּאֵל "צוּרִיָּאֵל "פְּסִיסִיָּאֵל "עִירִיָּאֵל "סְמַכִּיָּאֵל "נִרְיָּאֵל "מְדוּנִיָּאֵל "לְסַנְיָּאֵל "כְּמַסְרִיָּאֵל "יִרְיָּאֵל "טְסַמְסִיָּאֵל "חֻזְקִיָּאֵל "זְכִרְיָּאֵל "וּדְרִיָּאֵל "הִנִּיָּאֵל "דְּנַבָּאֵל "גְּדִיָּאֵל "בְּדָאֵל "אֲדִירִירֹן אֲדַנִּיָּאֵל עַל כּוּלְהוּ וְכוּ' :

(עד כאן מההשמטות)

בְּשִׁבְעֵם מְתַחְבְּרִים כְּאֶחָד בְּסוּד אֶחָד כְּכַח עֲלִיּוֹן אֲזַן נְקָרָא ויהוה, הַכֵּל בְּכָלֵל אֶחָד. מֵאָת ה' מִן הַשְּׁמַיִם - שֵׁם קְדוֹשׁ שְׁנַחֲקֵן בְּשַׁבְעֵם שְׁמוֹת אַחֲרֵיהֶם, סוּד שֵׁל שְׁמַיִם. וְאַלָּה הֵם שְׁבַעִים שְׁשׁוּלְטִים עַל אֲלוֹ שְׁבַעִים דִּינִים, סוּד שֵׁל יְהוּ"ה, וְשְׁבַעִים הַשְּׁמוֹת הִלְלוּ בְּקִרְשָׁה, יְהוּ"ה שְׁמַיִם. ה' (פירוש, שם של ע"ב גשרים הוצא מפסוק ויסע ויבא ויט, אלו הם נקראים שמים, ואותם ע"ב מלאכים של מטה במלכות" מקבלים מע"ב של מעלה ונוטלין מהם.)

אלֵּין נְטִילִין מְאֵלִין ויהוה. ו (פירוש מלכות מתפארת). נְטִיל מְאֵת יהוה דָּא מִן דָּא. ז (פירוש סוד של אותן ע"ב שמות הוא שם יהוה, והוא הרוכב עליהן כנשמה לגוף). וְאֵלִין תְּלִינִין מְאֵלִין, תַּתְּמֵאִין בְּעֵלְאִין, וְכֵלְא קְשָׁרָא תְּדָא. וּבְהֵא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲשַׁתְּמֹדְעַ בְּיַקְרִיָּה. ח (פירוש ע"ב מלאכים של מטה מתהברים בע"ב שמות של מעלה הנקראים שמים). שְׁמַיִם דְּאֵנוּן ע' רְזָא יהוה, דָּא אִיהוּ בְּרָזָא דְשִׁבְעִין וְתַרְיִן שְׁמַהּ וְאֵלִין אֵנוּן דְּנִפְקִי מִן וְיִסְע וְיָבֵא וְיִט.

וה"ו יל"י סי"ט על"ם מה"ש לל"ה אכ"א כה"ת הז"י אל"ד לא"ו הה"ע. חֶלֶק ראשון בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד יוֹ"ל מְב"ה הר"י הק"ם לא"ו כל"י לו"ו פה"ל נל"ך יי"י מל"ה חה"ו. חֶלֶק שְׁנֵי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד נת"ה הא"א יר"ת שא"ה רי"י או"ם לכ"ב וש"ר יח"ו לה"ח כו"ק מנ"ד. חֶלֶק שְׁלִישִׁי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד אַנ"י חע"ם רה"ע יי"ז הה"ה מי"ך וו"ל יל"ה סא"ל ער"י עש"ל מי"ה. חֶלֶק רְבִיעִי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד וה"ו דני" הח"ש עמ"ם ננ"א ני"ת מב"ה פו"י נמ"מ יי"ל הר"ח מצ"ר. חֶלֶק חֲמִישִׁי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד ומ"ב יה"ה ענ"ו מח"י דמ"ב מנ"ק אי"ע חב"ו רא"ה יב"מ הי"י מו"ם, חֶלֶק שְׁשִׁי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד.

וְאֵלִין אֵנוּן שְׁבַעִין שְׁמַהּ דְשִׁלְטִין עַל שְׁבַעִין דְּרַגִּין תַּתְּמֵאִין רְזָא ויהוה. אֵלִין שְׁבַעִין שְׁמַהּ יהוה רְזָא דְאֶקְרִי שְׁמַיִם. שְׁבַעַא רְקִיעִין אֵנוּן דְסִלְקִין לְשַׁבְעִין שְׁמַהּ קְדִישָׁא, וְדָא אִיהוּ וְיהוה הַמְטִיר. מְאֵת יהוה מִן הַשְּׁמַיִם.

סַתְרָא דְסַתְרִין לְחַכְמִין אֲתַמְסַר. שְׁמָא (דף קט ע"א) דָּא דְאֶקְרִי שְׁמַיִם מְגִיָּה אֲתַבְּרִי סַתְרָא דְאֶקְרִי אָדָם. חֲשָׁבֵן שִׁיפִי גּוֹפָא דְאֵנוּן חוֹשְׁבֵן מְאֵתָן וְאַרְבַּעִין וְתַמְנָא שִׁיפִין. חֲשָׁבֵן אֲתוּוְהֵי מְאֵתָן וְשִׁית סְרִי, שְׁמָא דָּא דְאִיהוּ רְזָא וְסַתְרָא

שְׁבַעִים שְׁמוֹת יְהוָה, סוּד שְׁנַקְרָא שְׁמַיִם. שְׁבַעַה רְקִיעִים הֵם שְׁעוֹלִים לְשַׁבְעִים שְׁמוֹת שֵׁם קְדוֹשׁ וְזֶהוּ וְיְהוה הַמְטִיר. מְאֵת יהוה מִן הַשְּׁמַיִם.

סַתְרֵי הַסַּתְרִים לְחַכְמִים נִמְסַר. שֵׁם זֶה שְׁנַקְרָא שְׁמַיִם, מִמְּנוּ נִבְרָא סַתְרֵי שְׁנַקְרָא אָדָם. חֲשָׁבֵן אֶקְרִי הַגּוֹף שֶׁהֵם חֲשָׁבֵן מְאֵתָם אַרְבַּעִים וְשִׁמּוֹנָה אֶיבְרִים. חֲשָׁבֵן אוֹתוֹתָיו מְאֵתָם וְשֵׁם עֲשָׂרָה. שֵׁם

אֵלֵּין נְטִילִים (נוֹסְעִים) מְאֵלְהָ, וְיְהוָה ו (פירוש, מלכות מתפארת) נְטִיל מְאֵת יהוה זֶה מְזַה. ז (פירוש, סוד של אותן ע"ב שמות הוא שם יהוה, והוא הרוכב עליהן כנשמה לגוף). וְאֵלֵּין תְּלִינִים בְּעֵלְיוֹנִים, וְהַכֵּל קְשָׁר אָחָד. וּבְזֶה נִדְעַ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ. ח (פירוש, ע"ב מלאכים של מטה מתהברים בע"ב שמות של מעלה הנקראים שמים). שְׁמַיִם שְׁהֵם שְׁבַעִים סוּד יהוה, זֶהוּ בְּסוּד שְׁבַעִים וְשְׁנַיִם שְׁמוֹת, וְאֵלֵּי הֵם שְׁיִוְצָאִים מִן וְיִסְע וְיָבֵא וְיִט.

וה"ו יל"י סי"ט על"ם מה"ש לל"ה אכ"א כה"ת הז"י אל"ד לא"ו הה"ע. חֶלֶק ראשון בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד. יוֹ"ל מְב"ה הר"י הק"ם לא"ו כל"י לו"ו פה"ל נל"ך יי"י מל"ה חה"ו. חֶלֶק שְׁנֵי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד. נת"ה הא"א יר"ת שא"ה רי"י או"ם לכ"ב וש"ר יח"ו לה"ח כו"ק מנ"ד. חֶלֶק שְׁלִישִׁי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד. אַנ"י חע"ם רה"ע יי"ז הה"ה מי"ך וו"ל יל"ה סא"ל ער"י עש"ל מי"ה. חֶלֶק רְבִיעִי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד. וה"ו דני" הח"ש עמ"ם ננ"א ני"ת מב"ה פו"י נמ"מ יי"ל הר"ח מצ"ר. חֶלֶק חֲמִישִׁי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד. ומ"ב יה"ה ענ"ו מח"י דמ"ב מנ"ק אי"ע חב"ו רא"ה יב"מ הי"י מו"ם. חֶלֶק שְׁשִׁי בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מְלֻכּוּתוֹ לְעוֹלָם וְעַד.

וְאֵלֵּי הֵם שְׁבַעִים שְׁמוֹת שְׁשׁוֹלְטִים עַל שְׁבַעִים דְּרַגּוֹת תַּתְּוֹנוֹת סוּד וְיְהוָה. אֵלֵּי

שְׁבַעִים שְׁמוֹת יְהוָה, סוּד שְׁנַקְרָא שְׁמַיִם. שְׁבַעַה רְקִיעִים הֵם שְׁעוֹלִים לְשַׁבְעִים שְׁמוֹת שֵׁם קְדוֹשׁ וְזֶהוּ וְיְהוה הַמְטִיר. מְאֵת יהוה מִן הַשְּׁמַיִם.

סַתְרֵי הַסַּתְרִים לְחַכְמִים נִמְסַר. שֵׁם זֶה שְׁנַקְרָא שְׁמַיִם, מִמְּנוּ נִבְרָא סַתְרֵי שְׁנַקְרָא אָדָם. חֲשָׁבֵן אֶקְרִי הַגּוֹף שֶׁהֵם חֲשָׁבֵן מְאֵתָם אַרְבַּעִים וְשִׁמּוֹנָה אֶיבְרִים. חֲשָׁבֵן אוֹתוֹתָיו מְאֵתָם וְשֵׁם עֲשָׂרָה. שֵׁם

זֶה שְׁהוּא סוּד וְסֵתֶר כָּלֵל
שֶׁל כָּל הַתּוֹרָה בְּכ"ב אוֹתוֹת
וְעֶשֶׂר אֲמִירוֹת, מִשּׁוּם שֶׁהָרִי
שֵׁם זֶה מֵאֲתִים וְשֵׁשׁ עֶשְׂרֵה
אוֹתוֹת וְשָׁלֹשִׁים וּשְׁנַיִם שְׁבִילִים
שֶׁכְּלוּלִים בָּהּ. הָרִי מֵאֲתִים
אֲרַבְעִים וּשְׁמוֹנֶה אֵיבָרֵי הַגּוֹף.

סוּד שֶׁנִּקְרָא אָדָם הַשּׁוֹלֵט עַל
הַכֶּסֶף, סוּד שֶׁל שְׂבָעִים שְׁלֹמֹה,
וְסֵתֶר זֶה שְׁכָתוּב (יחזקאל א) וְעַל
דְּמוּת הַכֶּסֶף דְּמוּת כְּמִרְאֵה אָדָם
עָלָיו מִלְמַעְלָה, וְזֶה הוּא סֵתֶר
שְׁכָתוּב וְה' הַמְטִיר עַל סֹדִם וְגו'
מֵאֵת ה' מִן הַשָּׁמַיִם. וְהַכֵּל אֶחָד
וְדָבָר אֶחָד, וְסֵתֶר אֶחָד לְחֻכְמֵי
הַלֵּב נִמְסָר. אֲשֶׁרִי [והוא] חֲזָקָה
בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא.

כֹּדֶם נִחְתָּם גְּזֵר דִּין שְׁלֵהֶם
עַל שֶׁמְנַעוּ צְדָקָה מֵהֶם, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמָר (שם י') וַיִּד עֲנִי וְאֶבְיוֹן
לֹא הִחְזִיקָה, וְלִכְּן הִדִּין לֹא הָיָה
אֲלֵא מִן הַשָּׁמַיִם. צְדָקָה וְשָׁמַיִם
הַכֵּל אֶחָד, וְכָתוּב (תהלים קח) כִּי
גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם חֲסֵדְךָ, מִשּׁוּם
שֶׁצְדָקָה תְּלוּיָה בְּשִׁמּוֹ [בשמים], דִּין
הוּא מִשָּׁמַיִם, שְׁכָתוּב מֵאֵת ה'
מִן הַשָּׁמַיִם.

הַדִּין שֶׁל יִשְׂרָאֵל מִמְקוֹם זֶה,
שְׁכָתוּב (איכה ד) וַיִּגְדֵּל עֲוֹן בֵּית עַמִּי
מִחַטָּאת סֹדִם. וַיְרוּשְׁלִיִם נִקְרְאת
אֲחוֹת לְסֹדִם, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמָר (יחזקאל
ט) הִנֵּה זֶה הָיָה עֲוֹן סֹדִם אֲחוֹתְךָ,
וַיִּדְּנֶם הָיָה מִן הַשָּׁמַיִם דִּין אֶחָד
כְּסֹדִם עַל שֶׁמְנַעוּ צְדָקָה מֵהֶם,
פָּרֵט לְזֶה שֶׁזֶה הִתְהַפֵּף וְזֶה נִחְרַב.
לְזוֹ יֵשׁ תְּקוּמָה, וְלְזוֹ אֵין תְּקוּמָה.
ע"כ סתרי תורה.

וַיַּעַר לֹט מִצּוֹעֵר וַיֵּשֶׁב בְּהָר
הוּא וּשְׁתֵּי בָנָתָיו עִמּוֹ וְגו'. מֵה
הַטַּעַם? מִשּׁוּם שֶׁרָאָה שֶׁהָיָה
קָרוֹב לְסֹדִם וְעָלָה מִשָּׁם. רַבִּי
יְצַחֵק פֶּתַח, (איוב לו) וְהוּא מִסּוּבֹת
מִתְהַפֵּף בְּתַחְבוּלָתוֹ לְפַעְלֵם וְגו'. הַקְּדוּשׁ
בְּרִיף הוּא מִסּוּבֹת סוּבָבִים
עוֹבְדוֹי, וְלִכְתֵּר מִתְהַפֵּף לֹזֵן
וְעֵבֵיד לֹזֵן כְּגוֹנוֹנָא
אֲחֵרָא.

כָּלֵל דָּל אֲוִרִיתָא כְּכ"ב אֲתוּוֹן
וְעֶשֶׂר אֲמִירוֹן, בְּגִין דְּהָא
שְׁמָא דָא מֵאֲתָן וְשֵׁית סְרִי
אֲתוּוֹן וְתַלְתִּין וְתִרְיִן שְׁבִילִין
דִּאֲתַפְלִילָן בֵּיהּ, הָא מֵאֲתָן
וְאַרְבַּעִין וְתַמְנַיָא שְׁיִפִּין
דִּגּוּפָא.

וְזֶה דְאֶקְרִי אָדָם דְּשֵׁלִיט
עַל כְּרִיסְיָא. וְזֶה דְשְׂבָעִין
דְּלִתְמָא, וְסֵתֶרָא דָא
דְּכָתִיב (יחזקאל א) וְעַל
דְּמוּת הַכֶּסֶף דְּמוּת כְּמִרְאֵה
אָדָם עָלָיו מִלְמַעְלָה, וְזֶה
הוּא סֵתֶרָא דְכָתִיב וַיִּי
הַמְטִיר עַל סֹדִם וְגו'
מֵאֵת יי מִן הַשָּׁמַיִם. וְכָלֵל
חַד וּמִלְהָ חֵדָא, וְסֵתֶרָא
חֵדָא לְחֻכְמֵי לְבָא אֲתַמְסָר,
וְכָפָה (ר"א ל"ג איהו) חוֹלְקָהוֹן
בְּעֵלְמָא דִּין וּבְעֵלְמָא דְאֲתִי.

סֹדִם גְּזֵר דִּינָא דְלֵהוֹן
עַל דְּמְנַעוּ צְדָקָה מִנִּיְהוּ,
כְּמָא דְאֲתִי אָמַר, (יחזקאל י')
וַיִּד עֲנִי וְאֶבְיוֹן לֹא
הִחְזִיקָה. וּבְגִין כֶּף
דִּינָא לֹא הָיָה אֲלֵא מִן
שָׁמַיִם. צְדָקָה וְשָׁמַיִם
כָּלֵל חַד וְכָתִיב, (תהלים קח)
כִּי גָדוֹל מֵעַל שָׁמַיִם
חֲסֵדְךָ, וּבְגִין דְּתֵלֵיא
צְדָקָה בְּשָׁמַיָה (ג"א
בשמים) דִּינָא הוּא מִשָּׁמַיִם
דְּכָתִיב מֵאֵת יי מִן
הַשָּׁמַיִם.

דִּינָא דִּישְׂרָאֵל מֵהָאֵי
אֲתֵר דְּכָתִיב, (איכה ד) וַיִּגְדֵּל
עֲוֹן בֵּית עַמִּי מִחַטָּאת
סֹדִם. וְאֶקְרִי יְרוּשָׁלַם
אֲחוֹת לְסֹדִם כְּמָא דְאֲתִי
אָמַר, (יחזקאל י') הִנֵּה
זֶה הָיָה עֲוֹן סֹדִם אֲחוֹתְךָ,
וַיִּדְּנָהוּ הָיָה מִן הַשָּׁמַיִם
עַל דְּמְנַעוּ צְדָקָה מִנִּיְהוּ.
כִּי דָא אֲתַהַפֵּף וְדָא
אֲתַתְּרַב, דָּא אֵית לָהּ
תְּקוּמָה, וְדָא לֵית לָהּ
תְּקוּמָה, (ע"כ סתרי תורה).

וַיַּעַר לֹט מִצּוֹעֵר
וַיֵּשֶׁב בְּהָר הוּא וּשְׁתֵּי
בָנָתָיו עִמּוֹ וְגו'. מֵאֵי
טַעְמָא. בְּגִין דְּחֵמָא
דְּהָרִיב קָרִיב לְסֹדִם
וְאֲסִתְלַק מִתְמָן. רַבִּי
יְצַחֵק פֶּתַח (איוב לו)
וְהוּא מִסּוּבֹת מִתְהַפֵּף
בְּתַחְבוּלָתוֹ לְפַעְלֵם וְגו'.
קְדָשָא בְּרִיף הוּא מִסּוּבָב
סוּבָבִין דְּעֵלְמָא וְאֵיתִי
קוּמְרִין טְהִירִין לְמַעְבַּד
עוֹבְדוֹי, וְלִכְתֵּר מִתְהַפֵּף
לֹזֵן וְעֵבֵיד לֹזֵן כְּגוֹנוֹנָא
אֲחֵרָא.

יְצַחֵק פֶּתַח, (איוב לו) וְהוּא
מִסּוּבֹת מִתְהַפֵּף בְּתַחְבוּלָתוֹ
לְפַעְלֵם וְגו'. הַקְּדוּשׁ בְּרִיף
הוּא מִסּוּבָב סוּבָבִים עוֹבְדוֹי
וְלִכְתֵּר מִתְהַפֵּף לֹזֵן
וְעֵבֵיד לֹזֵן כְּגוֹנוֹנָא
אֲחֵרָא.

וּבְמָה, בְּתַחְבוּלָתוֹ, עֶבֶד תַּחְבוּלִין וּמַסְבֵּב סְבוּבִין לְאַפְכָּא לֹון וְלֹאוּ כְּאֲנוּן קְדָמָי. (דף קט ע"ב) לְפַעֲלָם, בְּגִין פְּעֻלָּם דְּבִנְי נְשָׂא, כְּמָה דְּאֲנוּן עֶבְדִּין עֹבְדִין הֵכִי מְהִפֵּף לֹון. כִּל אֲשֶׁר יִצְוֶם עַל פְּנֵי תַבַּל אֶרְצָה. בְּגִין דְּעֹבְדִין דְּבִנְי נְשָׂא מְהִפֵּף לְאֲנוּן מְסֻבּוֹת בְּכָל מָה דְּאִיהוּ פְּקִיד לֹון עַל פְּנֵי תַבַּל וּגְו'.

רְבִי אֶלְעָזָר אָמַר וְהוּא מְסֻבּוֹת מְתַהַפֵּף. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסֻבֵּב סְבוּבִין וְאִיִּיתִי עֹבְדִין בְּעֻלְמָא לְאַתְקִימָא, וְלִבְתַּר דְּחֻשִּׁיבוּ בְּנֵי נְשָׂא דִּיתְקִימוּן אֲנוּן עֹבְדִין, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְהִפֵּף לֹון לְאֲנוּן עֹבְדִין מְכַמָּה דְּהוּוּ בְּקַדְמִיתָא. בְּתַחְבוּלָתוֹ. בְּתַחְבוּלָתוֹ כְּתִיב כְּהִי אֹמְנָא דְּעֶבֶד מְאִינִין דְּחֻרְסָא. בְּעוֹד דְּהִיָּא טִיקְלָא אֶסְתַּתְרַת קַמִּיה. חֻשִּׁיב לְמַעַבְד כְּגוּוֹנָא דָּא עֶבֶד. חֻשִּׁיב לְמַעַבְד כְּגוּוֹנָא אַחְרָא עֶבֶד. מְהִפֵּף מְאִנָּא דָּא לְמֵאֲנָא דָּא, בְּגִין דְּהִיָּא טִיקְלָא אֶסְתַּתְרַת קַמִּיה. כְּךָ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא מְהִפֵּף עֹבְדֵי דְּאִיהוּ עֶבֶד. בְּתַחְבוּלָתוֹ חֶסֶר יו"ד, וּמֵאֵן אִיהוּ, דָּא בִּי דִּינָּא לְתַתָּא דְּאִיהוּ טְקִלָּא דְּאֶסְתַּתְרַת קַמִּיה, וְעַל דָּא מְהִפֵּף מְאִינִין מְמֵאֲנָא דָּא לְמֵאֲנָא אַחְרָא. וְכֵל דָּא כְּפִי פְּעֻלָּם דְּבִנְי נְשָׂא, אִי מְטִיבִין בְּנֵי נְשָׂא עֹבְדֵיהוֹן, הֵהוּא טְקִלָּא דְּסַחְרָא אֶסְתַּרַת לֹון לְיְמִינָא, וּכְדִין אַתְעֵבִידוּ עֹבְדִין בְּעֻלְמָא לְאוּטְבָא לֹון פְּדָקָא יְאוּת. וְטִיקְלָא אֶסְתַּרַת תְּדִיר וְלֹא שְׂכִיף בְּהִיָּא סְטָרָא דְּיְמִינָא וְעֻלְמָא מְתַגְלָגְלָא בִּיה. אֲתוּ בְּנֵי נְשָׂא לְאַבְאָשָׁא, (דף קי ע"א) תַּחְבוּלָתוֹ דְּאַסְחַר תְּדִיר וְהוּא קִימָא בְּאַסְחַרוּתָא דְּיְמִינָא, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֶסְחַר לִיה בְּסְטָרָא דְּשְׂמָאֲלָא הִימִין, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסֻבֵּב אוֹתָהּ לְצַד שְׂמָאל

וּבְמָה? בְּתַחְבוּלָתוֹ. עוֹשֶׂה תַּחְבוּלוֹת וּמַסְבֵּב סְבוּבִים כְּדִי לְהַפֵּף אוֹתָם, וְלֹא כְּמוֹ אוֹתָם הִרְאִישׁוּנִים. לְפַעֲלָם - מְשׁוּם פְּעֻלָּם שֶׁל בְּנֵי אָנוּשׁ. כְּמוֹ שֶׁהֵם עוֹשִׂים מְעֻשִׂים, כְּךָ הוּא מְהִפֵּף אוֹתָם. כִּל אֲשֶׁר יִצְוֶם עַל פְּנֵי תַבַּל אֶרְצָה - מְשׁוּם מְעֻשֵׂי בְּנֵי אָדָם הוּא מְהִפֵּף אוֹתָם מְסֻבּוֹת בְּכָל מָה שֶׁהוּא מִצְוֶה אוֹתָם עַל פְּנֵי תַבַּל וּגְו'.

רְבִי אֶלְעָזָר אָמַר, וְהוּא מְסֻבּוֹת מְתַהַפֵּף - הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסֻבֵּב סְבוּבִים וּמְכִיבֵי מְעֻשִׂים בְּעוֹלָם לְהַתְקַיֵּם, וְאַחַר שֶׁחֻשְׁבִּים בְּנֵי אָדָם שִׁיתְקַיְמוּ אוֹתָם מְעֻשִׂים, הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הוֹפֵךְ אוֹתָם אֶת אוֹתָם מְעֻשִׂים מְכַמָּה שֶׁהֵיוּ בְּתַחְלוֹתָא. בְּתַחְבוּלָתוֹ, בְּתַחְבוּלָתוֹ כְּתוּב, כְּמוֹ הָאֵמֶן הַזֶּה שֶׁעוֹשֶׂה כְּלִי חֶרֶס, בְּעוֹד שְׂאוֹתוֹ הַגְּלָגֶל מְסֻבֵּב לְפָנָיו, חוֹשֵׁב לְעֻשׂוֹת כְּגוֹן זֶה - עוֹשֶׂה, חוֹשֵׁב לְעֻשׂוֹת כְּגוֹן אַחֵר - עוֹשֶׂה. מְהִפֵּף כְּלִי זֶה לְכִלֵי אַחֵר מְשׁוּם שְׂאוֹתוֹ הַגְּלָגֶל סוּבֵב לְפָנָיו. כְּךָ הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְהִפֵּף אֶת מְעֻשֵׂיו שֶׁהוּא עוֹשֶׂה.

בְּתַחְבוּלָתוֹ חֶסֶר יו"ד, וּמָהוּ? זֶה בֵּית דִּין לְמִטָּה שֶׁהוּא גְּלָגֶל הַסּוּבֵב לְפָנָיו, וְעַל זֶה הוּא מְהִפֵּף כְּלִים מְכֻלֵי זֶה לְכִלֵי אַחֵר, וְכֵל זֶה כְּפִי פְּעֻלָּם שֶׁל בְּנֵי אָדָם. אִם בְּנֵי אָדָם מְטִיבִים מְעֻשִׂיהֶם - אוֹתוֹ הַגְּלָגֶל הַסּוּבֵב מְסֻבֵּב אוֹתָם יְמִינָה, וְאִזּוּ נְעֻשִׂים מְעֻשִׂים בְּעוֹלָם לְהִיטִיב לָהֶם כְּרִאוּי, וְהַגְּלָגֶל סוּבֵב תְּמִיד וְלֹא שׁוֹקֵט בְּאוֹתוֹ צַד הִימִין, וְהַעוֹלָם מְתַגְלָגֶל בוּ. בְּאוּ בְּנֵי אָדָם לְהַרְע - תַּחְבוּלָתוֹ שְׂסוּבֵבֵת תְּמִיד וְהִיָּתָה עוֹמְדַת בְּסֻבֵּב שֶׁל וּמְהִפֵּף מְסֻבּוֹת וְכֻלִּים שֶׁהֵיוּ

בַּמִּתְעַבְדֵי מִסְבוֹת וּמֵאֲנִיָּא דְאִתְהוּוּ בְּקִדְמִיתָא לְהֵוּא סֵטֵר שְׂמַאלָא.

וּבְרִין טְקֵלָא אֶסְחָרָא וְאִתְעֵבִידוּ עוּבְדִין בְּעֵלְמָא לְאִבְאָשָׁא לֹוֹן לְבָנֵי נָשָׂא. וְטְקֵלָא אֶסְחָר לְהֵוּא סֵטֵרָא עַד דְּבָנֵי נָשָׂא תֵיבִין לְאוּטְבָא עוּבְדִיהוֹן. וְטְקֵלָא קְיִימָא בְּעוּבְדִין דְּבָנֵי נָשָׂא. וְעַל דָּא בְּתַחְבּוּלְתוֹ לְפַעֲלֵם, וְלֹא קְיִימָא תְדִיר.

הָא חֲזִי, קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא גְרַם סְבוּבִין וְעוּבְדִין בְּעֵלְמָא בְּגִין לְמַעַבְד כֵּלָא כְּדָקָא יֵאוּת. וְכֵלָא נְפָקָא מֵעֲקָרָא וְשִׂרְשָׁא דְלַעִילָא. אֶקְרִיב אֲבָרְהָם לְגַבִּיה, נְפַק מַגְיָה יִשְׁמַעְעָל דֵּלָא הוּהּ אֲבָרְהָם גְּזִיר כַּד נְפַק מַגְיָה, בְּגִין דְּאִיהוּ לְתַתָּא וְלֹא אֲשַׁתְּלִים בְּאֵת קְיִימָא קְדִישָׁא.

לְבַתָּר קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא סֵבֵב סְבוּבִין בְּתַחְבּוּלְתוֹ וְאִתְגַּזֵּר אֲבָרְהָם וְעָל אֶבְרִית וְאֲשַׁתְּלִים בְּשִׁמְיָה וְאֶקְרִי אֲבָרְהָם, וְה' עֲלָאָה אֲעֻטֶרֶת לִיה בְּרֹזָא דְמִים מְרוּחַ. כִּינּוּן דְרֹזָא (דְּבַרֵי הַיָּמִים א) אֲשַׁתְּלִים וְאִתְגַּזֵּר, נְפַק מַגְיָה יִצְחָק וְהוּהּ זִרְעָא קְדִישָׁא וְאִתְקַשֵּׁר לְעֵילָא בְּרֹזָא דְאֵשׁ מִמִּים, וְעַל דָּא כְּתִיב, (יִרְמִיָּה ב) וְאֲנֹכִי נֹטְעִיתִךָ שׁוֹרֵק כֹּלָה זִרְעָא אֲמַת. וְלֹא אִתְקַשֵּׁר בֵּהּ הוּא סֵטֵרָא אֶחָרָא.

הָא חֲזִי, לוֹט נְפָקוּ מַגְיָה וּמִבְּנִתִיה תְרִין אוּמִין מִתְפָּרְשִׁין, וְאִתְקַשְּׁרוּ בֵּהּ הוּא סֵטֵרָא דְאִתְחַזִּי לֹוֹן, וְעַל דָּא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא מְסַבֵּב (ד' קי ע"ב) סְבוּבִין וּמִגְלַגְלָל גְּלַגּוּלִין בְּעֵלְמָא דִּיתְעֵבִיד כֵּלָא כְּדָקָא יֵאוּת וְיִתְקַשֵּׁר כֵּלָא בְּאִתְרִיה.

הָא חֲזִי, יֵאוּת הוּהּ לְלוֹט דְקְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא יְפִיק מַגְיָה (וּמִבְּנִתִיה) וּמֵאִתְתִיה תְרִין אוּמִין אֵלִין, אֶלָּא בְּגִין לְאִתְקַשְּׁרָא בְּאִתְרִיהוּ דְאִתְחַזִּי לְהוּ. וְאִתְעֵבִידוּ

צד שְׂמַאל. וְאִזְ הַגְּלַגְל סוֹכֵב וְנַעֲשִׂים מַעֲשִׂים בְּעוֹלָם לְהַרְע לְבָנֵי אָדָם. וְהַגְּלַגְל סוֹכֵב לְאוּתוֹ צַד עַד שְׂבָנֵי אָדָם שְׂבִים לְהִיטִיב מַעֲשִׂיהֶם, וְהַגְּלַגְל עוֹמֵד בְּמַעֲשֵׂי בְנֵי הָאָדָם. וְעַל כֵּךְ בְּתַחְבּוּלְתוֹ לְפַעֲלֵם, וְלֹא עוֹמֵד תְּמִיד.

בֵּא רָאָה, הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא גּוֹרַם סְבוּבִים וּמַעֲשִׂים בְּעוֹלָם כְּדִי לַעֲשׂוֹת הַכֹּל כְּרָאוּי, וְהַכֹּל יוֹצֵא מִהַעֲקָר וְהַשְּׂרָשׁ שְׁלַמְעֵלָה. קָרַב אֵת אֲבָרְהָם אֵלָיו - יֵצֵא מִמֶּנּוּ יִשְׁמַעְעָל, כִּשְׁלֹא הִיָּה אֲבָרְהָם מִהוּל כִּשְׂיֵצֵא מִמֶּנּוּ, מִשׁוּם שֶׁהוּא לְמַטָּה וְלֹא נִשְׁלַם בְּאוּת בְּרִית קְדָשׁ.

אֶחָר כֵּךְ הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא סֵבֵב סְבוּבִים בְּתַחְבּוּלְתוֹתָיו וְנִמּוּל אֲבָרְהָם, וְנִכְנַס בְּכִרִית וְנִשְׁלַם בְּשִׁמּוֹ וְנִקְרָא אֲבָרְהָם, וְה' עֲלִינָה עִטְרָה אוּתוֹ כְּסוּד שֶׁל מִים מְרוּחַ. כִּינּוּן שֶׁהַסּוּד (שֶׁל ה"א) נִשְׁלַם וְהוּא נִמּוּל, יֵצֵא מִמֶּנּוּ יִצְחָק וְהִיָּה זִרְעָ קְדָשׁ, וְנִקְשֵׁר לְמַעֲלָה כְּסוּד שֶׁל אֵשׁ מִמִּים, וְעַל זֶה כְּתוּב (יִרְמִיָּה ב) וְאֲנֹכִי נֹטְעִיתִךָ שׁוֹרֵק כֹּלָה זִרְעָא אֲמַת, וְלֹא נִקְשֵׁר בְּאוּתוֹ הַצַּד הָאֶחָר.

בֵּא רָאָה, מְלוֹט יֵצֵאוּ מִמֶּנּוּ וּמִבְּנִיתוֹ שְׁתֵּי אֲמוֹת נִפְרָדוֹת וְנִקְשְׁרוּ בְּאוּתוֹ צַד שְׂרָאוּי לְהֶם, וְעַל זֶה הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְסוֹכֵב סְבוּבִים וּמִגְלַגְל גְּלַגּוּלִים בְּעוֹלָם שֶׁהַכֹּל יַעֲשֶׂה כְּרָאוּי וְיִתְקַשֵּׁר הַכֹּל בְּמִקּוּמוֹ.

בֵּא רָאָה, נֵאָה הִיָּה לְלוֹט שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא יוֹצֵיא מִמֶּנּוּ (וּמִבְּנִיתוֹ) וּמֵאִשְׁתּוֹ שְׁתֵּי הָאֲמוֹת הַלְלוּ, אֶלָּא בְּשִׁבִיל לְהַתְקַשֵּׁר בְּמִקּוּמֵם הַרְאוּי לְהֶם, וְנַעֲשׂוּ מִתּוֹךְ זֵין, וְאוּתוֹ כִּינּוּן הַזְדַּמֵּן לְהֶם בְּמַעֲרָה בְּאוּתוֹ לְלֵלָה,

וְאִתְעֵבִידוּ

וזהו הסוד שַנְעָשׂוּ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר וַיִּשְׁתֶּן מִן הַיַּיִן וַיִּשְׁכַּר, וְהָרִי נִתְבָּאֵר וּבְאֲרוּחָהּ.

בא ראה, מואב ועמון הן קראו להם שמות. מואב - מאב. רבי יוסי אמר, הבכירה אמרה בחצפה, אמרה מואב, מאבא הוא. והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי. בצניעות אמרה בן עמי, בן עמי, ולא אמרה ממי הוא.

בא ראה, בהתחלה כתוב ולא ידע בשכבה ובקומה, בוא"ו, ונקוד על וא"ו, משום שסיוע מלמעלה היה נמצא באותו מעשה שעתיד מלך המשיח לצאת ממנו, ולכן נשלם כאן בוא"ו. ובאחרת כתוב ובקמה, חס וי"ו, משום שלא יצא ממנה חלק לקב"ה כמו האחרת הזו, ועל זה כתוב באחרת הזו הגדולה ובקומה בוא"ו מלא ונקוד עליו.

רבי שמעון אמר, לא ידע שעתיד הקדוש ברוך הוא להעמיד ממנה דוד המלך ושלמה וכל שאר המלכים ומלך המשיח. עוד ובקומה, כמו שכתוב ברות (רות) ותקם בטרם יפיר איש את רעהו וגו', ובאותו היום היתה לה קימה ודאי, התחבר עמה בעז להקים שם המת על נחלתו, והוקמו ממנה כל המלכים הללו וכל העלוי של ישראל. ולא ידע בשכבה, שכתוב ותשכב מרגלותיו עד הבקר. ובקומה, שכתוב בטרם יפיר איש את רעהו וגו'. משום כך ובקומה נקוד וא"ו.

בא ראה את ענותנותו של אברהם, שהרי אפלו בתחלה, כשרצה הקדוש ברוך הוא לעשות דין בסדם, לא בקש ממנו רחמים על לוט. ושהרי אחר שכתוב וירא

מגו יינא, וההוא יינא אזדמן להון במערתא ההיא ליליא, ודא הוא רזא דאתעבידו כמה דאת אמר וישת מן היין וישכר והא אתמר ואוקמוה.

הא חזי, מואב ועמון אנון קראן לון שמהן, מואב מאב. רבי יוסי אמר בכירה בחציפו אמרה מואב, מאבא היא. והצעירה גם היא ילדה בן ותקרא שמו בן עמי. בצניעו אמרה בן עמי. בר עמי, ולא אמרה ממאן הוה.

הא חזי, בקדמיתא כתיב ולא ידע בשכבה ובקומה בוא"ו ונקוד על וא"ו, בגין דסיועא דעילא הוה אשתכח בההוא עובדא דזמין מלפא משיחא לנפקא מגייה, ובגין כך אשתלים הכא בוא"ו. ובאחרא כתיב ובקמה חסר וי"ו, בגין דלא נפק מינה חולקא לקודשא בריך הוא כהאי אחרא, ועל דא כתיב בהאי אחרא קשישא ובקומה בוא"ו מלא ונקוד עלה.

רבי שמעון אמר, לא ידע דזמין קדשא בריך הוא לאוקמא מינה דוד מלפא ושלמה וכל שאר מלכין ומלפא משיחא. תו ובקומה, דכתיב ברות (רות) ותקם בטרם יפיר איש את רעהו וגו'. ובההוא יומא הוה לה קימה ודאי (דף קיא ע"א) אתחבר עמה בעז להקים שם המת על נחלתו, ואתקם מנה כל הגי מלכין וכל עלויא דישראל. ולא ידע בשכבה דכתיב ותשכב מרגלותיו עד הבקר. ובקומה דכתיב ותקם בטרם יפיר איש את רעהו וגו'. בגין כך ובקומה נקוד וא"ו.

הא חזי, ענותנותא דאברהם דהא אפילו בקדמיתא כד בעא קדשא בריך הוא

למעבד דינא בסדום לא בעא מגייה רחמי על לוט (דהא), לבתר דכתיב

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוזרה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימוש מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכוונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. כי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק כי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' סב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבַיּוֹמִיכוּן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחְמְתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיִּשׁוּעָה וְנַחְמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהָא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וְלִקְצֵן הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנַּחֵל עֵדֶנּוּ יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹיו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תֵּנוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהִלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגֵן עֵדֶן: דְּאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהָא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּהּ
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. כְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכְּבוֹתֵם.
הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשן עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשן עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

OR ISRAEL Gdoley Israel and tha Zohar

Rabbeinu Yisrael Meir HaCohen, the Chofetz Chaim

"There are no limitations on learning Zohar..." (Chofetz Chaim)

"And the tzaddik, the gaon, Rabbi Shlomo Bloch said in the name of his teacher the Chofetz Chaim, that regarding the study of the Sefer HaZohar there is no limitation whatsoever, for most of it is Midrashim. and so the Chafetz Chaim used to urge everyone to study the holy Zohar every Shabbat, according to the *parasha* of that Shabbat. And he even encouraged the young unmarried men."

The Chida

"It is advisable to **set a time to study five pages of Zohar every day** and it is very beneficial, and a great *tikkun* for the soul, to illuminate and refine it, to repair it and remove all its thorns and negative character traits, and evil desires, and to merit Hashem's delight, and it is a cure and a *tikkun* for the souls transgressions and sins." (Moreh B'Etzbah, the Chida, section 40)

Rabbeinu Avraham Yeshaya Karelitz The Chazon Ish

"There is no *mussar* book among all the writings of Chazal, that is as elevating as the holy Zohar."

(Ma'asch Ish, by the holy gaon, the Chazon Ish, ztz"l)

Rabbi Shalom Sharaabi The Rashash

Rabbi Shalom Sharaabi wrote many important books about the wisdom of the Kabbalah. One of those books is called "*Kol Koreh*" – in which he wrote about the obligation to study the Zohar and Kabbalah in this generation. And there are numerous sources telling us that **not only is it permissible to study the *Torat Hasod*, the Zohar and the Kabbalah, but it is our obligation to study it.**

